

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
 Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 23 Σεπτεμβρίου 1884.

Οἱ ἀρχαῖοι ζωγράφοι καρίστανον τὴν Θέμιδα κρατοῦσαν ἀνὰ χεῖρας ζυγαρίαν καὶ μετὰ προσοχῆς ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν κύμανσιν τῶν πλαστίγγων αὐτῆς, ἐν ἑκτέρᾳ τῶν ὀκτώων ἐτίθειτο τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδίκον. Οἱ σύγχρονοι καλλιτέχνηται βεβαίως θὰ ἐδοκίμαζον πολὺν κόπον διὰ νὰ εἰκονίσουν τόσο ἀφηρημένας ἐννοίας. Ἄλλ' εὐτυχῶς δι' αὐτοὺς ἡ σημερινὴ Θέμις παραλλάσσει πολὺ τῆς ἀρχαίας θεᾶς. Ἡ καλλίστη αὐτῆς εἰκὼν σήμερον θὰ ἦτο ἂν παρίστατο ἐσκυμμένη ἐπὶ ἐμπορικῷ λογαριασμῷ καὶ μελετῶσα τὰς ἐκατέρωθεν διανεμημένας μερίδας: Κέρδη καὶ ζημίαι.

***

Ἡ μερὶς τῶν κερδῶν ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ διατάγματα προδικασμῶν, ὑπουργικῆς ἐννοίας, συγγῆς ἀδείας καὶ διαρκῆ διαμονῆν ἐν Ἀθήναις ἢ δὲ τῶν ζημιῶν ἀπὸ μεταθέσεις, ἐπιπλήξεις καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ταλαντεύεται ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις τῶν κ. δικαστῶν μας.

***

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ὑπέδειξαν τὰ συνδικατικά, ἀλλ' ἰδίως ἐκύρωσεν ἡ τελευταία δίκη τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Ἡ εὐτυχία τῆς διαμονῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ κίνδυνος τῆς εἰς Τρίκκαλα ἐκσπενδονίσεως ἀντεκάλαισαν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν κ. κ. πλημμελειοδικῶν, ἥτις τέλος ἐκλίεν ἐπὶ τῆς πρώτης.

***

Ἄλλ' ἐν τούτοις ὁ σκοπὸς τῆς δίκης ἐκετεύθη. Οὗτος δὲ ἦτο νὰ λεχθῶσι μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ἀκουσθῶσι καὶ νὰ ἐγχαράχθουν εἰς τὴν μνήμην ὄλων. Ὀφείλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. Λεβίδης εἶπε πολλὰ αὐτῶν μετὰ θάρρους καὶ

εὐφραδείας. Δὲν ἤδυνήθη ὅμως ν' ἀποφύγη καὶ τὰ συνήθη τοῦ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἐξήλειφον τὴν ἐκ τῶν πρώτων παραγομένην ἐντύπωσιν. Ἐκ τούτων ἐσημαίωσαμεν ἐν ἀστειότατον: «Ἐντὸς ὀλίγου, εἶπε, θὰ εὐρεθῶ καὶ θὰ ὀμιλήσω εἰς ἄλλην αἴθουσαν, ὅπου εὐτυχῶς ὄρια λόγου δὲν ὑπάρχουσι». Τοῦ εὐτυχήματος τούτου τὰς συνεπείας ἀπὸ εἰκοσαετίας ὑφίσταται ἡ Ἑλλάς.

***

Τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον καθ' ἑκάστην ἀγγέλλει ἐξετάσεις καὶ κατασχέσεις ἑλλικῶν σταθμῶν καὶ πλαστίγγων. Ἡ ἐποχὴ λοιπὸν εἶνε κατάλληλος νομιζομεν ὅπως ὁ κ. Κοσσονάκος ἐξετάσῃ καὶ τὰ σταθμὰ τῆς πλαστίγγος τῆς δικαιοσύνης μας.

***

Ἀπὸ τῆς προχθῆς τὸ δικηγορικὸν σῶμα τῶν Ἀθηνῶν συγκαταλέγει μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τὸν κ. πρωθυπουργόν. Ἡ τελευταία αὐτοῦ ἀγόρευσις πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ συνδικάτου, ἦν ἀνέγνω τὸ κοινὸν ἐν τινὶ ἐφημερίδι, δεῖκνύει ὅτι πολὺ μέλλει νὰ εὐδοκμηθῇ εἰς τὸ νέον τοῦτο ἐπάγγελμα αὐτοῦ.

***

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἡ σελήνη ὡς προαναγγέλλθη ἐπεράνη σκοτεινὴ καὶ μαύρη ὡς ἐξώστης τριπολιτικῆς οἰκίας, καὶ ἡ πόλις ἐπὶ ὄραν παρετήρει ὡς Κοκκίδης τὸν οὐρανὸν θαυμάζουσα τὸ φαινόμενον.

Πληροφοροῦμεθα ἐν τούτοις ὅτι ὁ συμπολιτευόμενος τύπος διατάχθη νὰ διαψεύσῃ τὴν εἰδησιν τῆς χθεσινῆς ἐκλείψεως τῆς σελήνης, ὅπως μὴ βεβαιωθῇ ὅτι τοιαύτη ἀντιπολιτευτικὴ διαδήλωσις μαυρίλας ἔλαβε χώραν καὶ ἐν Ἀττικῇ μετὰ τὰ μαῦρα τῆς Τριπόλεως.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Τα κοινωφελή μαθήματα του μεγαλύτερου του αδελφού σιδηροδρόμου της Πελοποννήσου μετά πολλής επιμελείας και προσοχής παρακολουθεί αξιοπαινώς και ο μικροσκοπικός του Λαυρίου. Δεν έτθη ακόμη εις ενέργειαν και έχει μέχρι τούδε και αυτός κατακόψει πολύ περισσότερους ή όσοι άπωλέστησαν καθ' όλους τους από της επαναστάσεως ενδόξους προς τους έχθρους πολέμους μας. Προπέρουσι νομίζομεν μετά την επίφρησιν των συμβάσεων υπεβλήθη εις την Βουλήν και έπεκυρώθη νομοσχέδιον πραγματευόμενον περί της ασφαλείας των σιδηροδρόμων εκ μέρους των υπό πολιτών ενδεχομένων κατ' αυτών αδικημάτων. Μετά την έναρξιν των έργων αυτών νομίζομεν λίσαν κατεπέτρουσαν την κατά την ήδη άρχομένην σύνοδον υποβόλην νομοσχεδίου περί της ασφαλείας των πολιτών εκ μέρους των σιδηροδρόμων.

***

Σχετικώς προς τα δημόσια ταύτα έργα πάσαι σχεδόν αι έφημερίδες άνέγραψαν μετ' έθνικής ύπερηφανείας άρθρον τι της έν Ρώμη Ιταλίε άναγγέλλον την προσεχή σύστασιν του άπ' Αθηνών εις Θεσσαλονίκην διεθνούς σιδηροδρόμου και προβλέπον την οικονομικήν και πολιτικήν εύω εξουδετέρωσιν και κατάπτωσιν της Ιταλίας διά της εύμερίας και προόδου της Ελλάδος. Νομίζομεν όμως ότι ή συνάδελφος έπρεπεν ίσα ίσα νά χαίρη διά την κατασκευήν αυτού διότι άφού οι μικροί κάμουν τόσην θραύσιν, τοιούτος τεράστιος σιδηρόδρομος πιδανόν νά πλουτίση και νά προαγάγη την χώραν ήμών αλλά πρό τούτου είνε βέβαιον ότι θά έρνημώση αυτήν κατοίκων έξ ολοκλήρου.

***

Έκείνο τό όποϊον όμως ιδιαίτερος ήμεις παρατηρήσαμεν έν τώ άρθρω της Ιταλικής έφημερίδος ήτο ή έπομένη περίοδος, ουδεμιάς αξιοθείσα παρά των άλλων συναδέλφων προσοχής. Δικαιολογούσα την ιδέαν και τους φόβους της, λέγει ότι έν Ελλάδα, καίτοι αυτή φαίνεται χώρα πτωχή και ένδεής, έν τούτοις εις χείρας των ιδιωτών ύπάρχουσι κεφάλαια, άτινα συνεινούνται όσακις πρόκειται περί κοινού αγαθού του τόπου. Παραδείγματα τούτου βεβαίως είχαν ή Ιταλίε ύπ' έφην την σύστασιν του Συνδικάτου, την άποξήρανσιν των λιμανών μας, την αγοράν πρεσβειών, την έξώνησιν της τρικουπικής πλειοψηφίας, και άλλα τοιαύτα μεγαλουργήματα, μετά τα όποια βεβαίως μόνον στάδιον προς χρησιμοποίησιν των πατριωτικών τούτων κεφαλαίων δεν άπολείεται εις την έπιχειρηματικότητα των πλευσίων μας ή ό άνωτέρω σιδηρόδρομος.

***

Φαίνεται ότι ό κ. Στεφανίδης μετεπήδησεν εις τάς τάξεις της αντιπολιτεύσεως. Τα άρθρα του έν νέου άναφανέντων Καίρων βριθούσιν όμηρικών περιόδων, άλλά γεννην βασιμούς ύπονοίας ότι μεταξύ των συνεργατών του καταλέγεται και ό βουλευτής Αγιιάς.

Διά του τελευταίου άρματός έπανήλθεν έσπευσμένως εκ Κυθήρων ό κ. Κασμάτης. Η ατρία της τόσον αιφνιδίας εμφανίσεως αυτού άγνοείται εισέτι, άλλ' οι πολυάρθμοι άπαιτητά της χηρεούσης από τινος πρεσβείας έν Λονδίνω ήρχισαν νά φο-

βούνται μήπως ύπάρχη σχέσις τις μεταξύ αυτής και της άριζέως του αξιοτίμου βουλευτού, είδικού δια τοιαύτας κατακτήσεις.

***

Όχι ήττον ενδιαφέρουσα είνε ή υπό της Νέας Έφημερίδος άναγγελλομένη άφιξις του Κώχ. Ό ένδοξος χολερολόγος θά εβρη άρκετήν ένασχόλησιν άν θελήση νά ένασχοληθή με τα ιδιαίτερου είδους ίθαγενή μικρόβια άτινα διαιτώνται ένδημικώς έν τοίς γραφείοις της διοικήσεως και έν τη κοινωία ήμών.

***

Υψώθη λοιπόν και ή πρώτη μαύρη σημαία υπό τον άττικόν ουρανόν, έκφραστικωτάτη έκδήλωσις κατά της κυβερνήσεως, και ύψώθη άκριβώς εκεί όπου έγχειάζετο εις τα άμπέλια μεταξύ Αθηνών και Πειραιώς παρά την σιδηροδρομικήν γραμμήν. Εις την έποχήν ταύτην της συγκομιδής του φορολογουμένου γλεύκου, ουδεμία ύπάρχει άμφιβολία ότι τό πένθημον αυτό έμβλημα ύψωσε ταλαίπωρος τις άμπελοκτήμων. Μολοντί οι ύπουργοί δίσχυρίζονται ότι είνε μαύρον ράκος τό όποϊον ύψωσαν εκεί διά νά τρομάζουν τα πουλιά.

***

Η Διεύθυνσις του Ασμοδαίου έλαβεν εκ μέρους του γραφείου των κ. κ. Α. καί Π. Δ. Μουτσοπούλων έγγραφον, δι' ου δηλούται αυτή ότι άν και ή συνδρομή αυτών λήγη την 31 Δεκεμβρίου του 1884, ως έμφαίνεται κατά την άνά χειράς των ύπ' άριθ. 365 άπόδειξιν μας, έν τούτοις από τούδε έπιθυμούσι νά διακοπή ή προς αυτούς άποστολή του φύλλου. Ούτως άπομένομεν προς τους κ. κ. Μουτσοπούλους χρεώται της τιμής των μέχρι της 31 Δεκεμβρίου φύλλων του Ασμοδαίου, ήτοι φράγκων 3 και 25/100, τα όποια έν τη μεγάλη αυτών γεναιοδωρία έννοούσι φαίνεται νά χαρίσωσι προς ήμάς. Άλλ' επειδή μετά τα τελευταία συμβάντα πολλοί άξιοί δικαίωματα επί της περιουσίας των αξιοτίμων κ. κ. Μουτσοπούλων, ως εκ τούτου ήμεις μη δυνάμενοι ν' άποδεχθώμεν την δωρεάν ταύτην, είδοποιούμεν τους τυχόν ενδιαφερομένους ότι τα περιών ό λόγος χρήματα εύρίσκονται κατατεθειμένα έν τώ γραφείω μας.

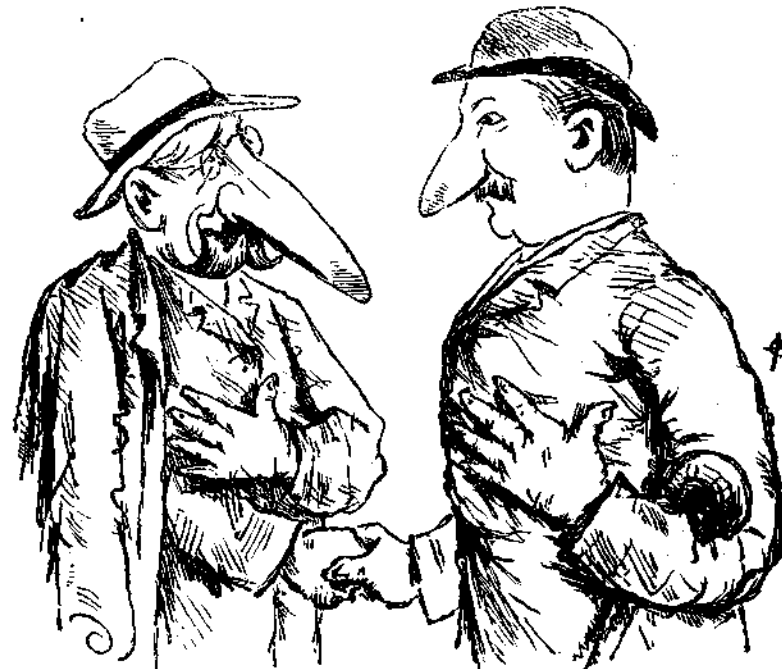

ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Ευχαρίτως πληροφορούμεθα ότι ό άνυπομύνως άναμενόμενος άνοργανωτής του στρατού στρατηγός Vasseur, συμφώνως προς τάς έν τη ίδια αυτου πατρίδι κρατούσας πεποιθήσεις πρώτον θέλει σκερθη μετά του κ. επί των στρατιωτικών ύπουργού περί μεταρρυθμίσεως της έντελής άποτυχούσης ήδη μονοτους θητείας. Δεν δυνάμεθα ή ειλικρινώς νά επικροτήσωμεν εις την άπόφασιν ταύτην του πεπειραμένου γάλλου στρατιωτικού, καλώς έννοούντος, ότι πρό της λύσεως του εύαιώδους τούτου ζητήματος, πάσα άλλη μεταρρυθμιστική έργασία δεν ήθελε κατά πολύ διαφέρει της παιδιας.

Και επειδή περί στρατιωτικών, έρωτώμεν τον πρωθυπουργόν. Είνε άκριβές ότι τό ύπουργείον των στρατιωτικών διέταξεν έν των στρατοδικείων της πρωτευούσης νά άναίρεση άπόφασιν του, δι' ής τούτο άνέθετεν εις πραγματογνώμονας την ένδε μηνιαίας προθεσμίας εξέτασιν λογιστικών βιβλίων;

Και άν είνε άκριβές, είνε νόμιμος τοιαύτη διαταγή;

Μετά την δίκην

Ο Πρόεδρος των παρ' Εφέταις κερβέρων

Η Θεία έν Αθήναις

Ισογυία έν Πελοπόννησον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΔΕΙΨΙΝ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Ἐὖν γὰρ μὴ τυχεῖα καὶ μόνο
Γὰρ δύο τρεῖς ὥραις θεὰ τὰ λελύφης
Ἐκ τοῦ κλεινοῦ μας οὐρανοῦ,
Ἐνῶ ἐδῶ ὄλο τὸν χρόνον
Συμβαίνουν ὀλιγαὶ ἐκλείψεις
Ἄχι σελήνης—ἀλλὰ τοῦ.

ΠΕΡΙΔΡΟΜΟΣ

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Πάνε λοιπὸν τὰ θέατρα, πάει τὸ καλοκαίρι;
Πάει κ' ἡ Ρέν, τὸ Φάληρον, ἡ ἄμμυδιά, τὰ φύκια,
πάνε καὶ τὰ Ὀλύμπια μὲ ὄλο τὸ ἄσπερι,
πάει καὶ ὁ Κουταλιανὸς μὲ τόσα ἀσικλίκια;
Πάει τὸ Ἄντρον τῶν Νομφῶν, πάει κ' ἡ παντομίμα
καὶ μοναχὰ σὰς ἔμεινε ἡ ἰδική μου λίμα.

Μήπως ἐλπίς προβιθασμῶν τοῦλάχιστον μᾶς μένει;
ἢ μήπως δὲν ἐπέασαν ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου;
ἄλλη καμμιὰ εἰς τὸ Γουδί παραλάσεις θὰ γίνῃ;
μήπως ὑπάρχει ζήτημα κανὲν οὐρητηρίου;
δὲν ἔβαλαν εἰς τὸ Δασφὶ τάχα τὴν πρώτη πέτρα;
δὲν πέρασαν καὶ τὰ σοφὰ τοῦ Ποιμενάρχου μέτρα;

Μήπως δὲν εἶνε κίνδυνος νὰ φύγῃ κ' ἡ χολέρα
χωρὶς νὰ λάβῃ κί' ἀπὸ μᾶς φιλοκενίας φόρον;
μήπως δὲν ἐτελείωσεν μονάχα σὲ μὴν μῆρα
τὸ ἔκτακτον συνέδριον τριῶν Αὐτοκρατόρων;
τὸ συνδικάτο ἄρα γι δὲν ἔμοιαζε κρητήτης;
τοῦλάχιστον μᾶς ἔμεινε κανένας λωποδύτης;

Μήπως δὲν ἐτελείωσεν ἡ δίκη τοῦ Λεβίδου;
Κ' αἱ συνεντεύξεις; δηλαδὴ δὲν πέρασαν τοῦ Δούνη;
τοῦλάχιστον ἀκούεται γάρσιμα Στεφανίδου
ἢ τῆς κοντράλτος ἢ φωνῆ στὸν καρφενὲ τοῦ Ζούνη;
καὶ ἔπερ σπουδαιότερον ὡς προκαλέσαν σάλον;
μήπως δὲν ἐτελείωσαν αἱ πάύσεις τῶν δασκάλων;

Ἡ πυρκαγιὰ τοῦ παλατιοῦ μὴ δὲν ἐλησμονήθη;
Μήπως τὰ διαζύγια δὲν πέρασαν ἡσύχως;
Καὶ τάχα ἔν ἐκίπασαν τῶν μοναχῶν τὰ στήθη;
ἢ μήπως δὲν ἐχάθηεν ἀκόμη καὶ ὁ Μίχος;
Ἄρα λοιπὸν ἐπέρασαν καὶ ὄλα πάνε πρῶτα
καὶ μοναχὰ σὰς ἔμεινε ἡ ἰδική μου λίμα!

ΣΚΗΠΠΑ

ΣΗΜΕΙ... ..

Στὸν οὐρανὸν καὶ πάλι ἐφάρηκαν σημεῖα
Ποῦ πράγματα σπουδαῖα βεβαίως ἀναγγέλλουν.
Ποῦδ' ἔξυρει ποτὰ στή γῆ μας θὰ ἔλθῃ τρικυμία
Καὶ ποτὰ μεγάλη μπόρα οἱ οὐρανοὶ μᾶς στέλλουν.
Σκοτίσθηκε χθὲς βράδ' ὀλόκληρ' ἡ Σελήνη
Τι τάχα τὰ σημεῖα ἢ ἐκλείψεις ἐκείνη;

Μήπως κ' ἐδῶ θὰ ἔλθῃ σὲ λίγο ἡ χολέρα,
Μὴ ὁ Σκουλοῦδης νέα θὰ κάμῃ ἑταιρία,
Μήπως σεισμὸς τινάξῃ τὴ γῆ μας στὸν ἀέρα,
Ἡ ἄρχωμε καὶ πάλι καμμιὰ ἐπιστρατεία;
Μὴ νέο συνδικάτο στὸν τόπο μας θὰ γίνῃ
Ἡ μήπως ὁ Τρικούπης πρωτοπουργὸς θὰ μείρῃ;

Ἄρα καὶ ἄλλα τόσα καθεὶς στὸν τοῦ τοῦ βάζει
Ἐνῶ θεωρεῖ μὲ φόβο τοῦ οὐρανοῦ τὸ θόλο.
Ἄπ' τὴν πολλὴ τρομάρα οὔτε μιὰ δὲ βγάξει,
Καὶ τοιῶθει μὴ κρυάδα εἰς τὸ κορμί του ὄλο.
Κατήφεια μεγάλη κατέχει τὰς Ἀθήνας,
Καὶ σιωπᾶ, τί κρίμα! ἀκόμη κί' ὁ Μπαστίνας.

Μου

Ἐξεδόθη ἐν Λεϊψία τυπωθὲν καὶ πωλεῖται παρὰ τῶ ἐνταῦθα κ.
Βελουδιῶ τῷ ΕΒΡ, μουσικῶν τεμαχίων συντεθὲν ἐπὶ ποιήματος ἀ-
ναλόγου, οὐτινοῦ καὶ ποιητῆς καὶ μελοποιῆς εἶνε ὁ κ. Θεμ. Πολυ-
κράτης, ἀπόφοιτος τοῦ ἡμετέρου Ὀδείου.

Ἐπίσης ἐστάλη ἡμῖν ἐκδοθεῖσα ἡ Κατάστασις τῶν κατὰ
τὸ πρῶτον ἔτος ἐργασιῶν τοῦ Τεργεατικοῦ Συν-
δείου.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος
μῆγα τοῦτο καὶ γνωστότατον κατῆσθη ὁσημέραι πλουτιζόμενον
καὶ τελειοποιούμενον καθίσταται ἐφ' ἄμειλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Ἰδρύ-
σαν ἰδιαιτέρον ἐργαστάσιον φακέλλων δύναται νὰ ἐκτελῇ παραγγε-
λίας τοιοῦτον μὲ τιμὰς 20 τοῖς %, κατωτέρας ἐκείνων. Ὅλα τὰ
εἶδη τῆς γραφικῆς εὐρίσκονται ἐν αὐτῷ. Κονδυλοσοφοὶ τῶν ἰδιορρυθ-
μοτέρων γούστῶν καὶ σχημάτων, πέναι, σφραγίδες χαρασσόμεναι
ἐνταῦθα, ἐπισκεπτήρια ἐκτυποῦνται στιγμιαίως κί' ἄλλα καὶ ἄλλα
ὄλα κάλλιστα καὶ εἰς τιμὰς πάντοτε συγκραταβιακά.

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

N. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ

Τὸ γνωστὸν τοῦτο καὶ κάλλιστον οἶνοπωλεῖον μετεφέρθη ἐκ τῆς
τέως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μοσῶν θέσεως του εἰς τὴν γειτονικὴν ἔδδον
Βουλῆς εὐρύτερον ἤδη καὶ μᾶλλον ἀνετον δεχόμενον τοὺς πολυπλη-
θεῖς πελάτας του.